

זהירות להקשיב

1. ספר מסילת ישרים פרק ב - בביאור מדת הזהירות

הנה ענין הזהירות הוא שיהיה האדם נזהר במעשיו ובעניניו, כלומר, מתבונן ומפקח על מעשיו... ולא ילך במהלך הרגלו כעור באפלה.

2. עין איה ברכות א עמוד 49

...כי אין לנו לתלות במקרה כל דבר שממנו נוכל לשאוב תועלת מוסרי המשלים את חסרונו... איך יעלה על לב איש נבון לאמר שיש דבר שאנו יכולין לשאוב ממנו השלמה מוסרית, ולא תעשה בכונה מהחכמה העליונה להועיל לנו לחיותינו בהשלמתינו האנושית האמיתית?

3. לקוטי עצות ערך דעת (לו)

צריך האדם להסתכל מאד על דרכיו ולהסתכל ולהתבונן היטב על כל הסבות והענינים שהשם יתברך מזמין לו, ומתגלגל עמו בכל יום ויום, כי כל יום ויום, יש בו מחשבה, דבור ומעשה משונה מחברו. וצריך שתדע שהשם יתברך מצמצם אלקותו מאין סוף עד אין תכלית עד נקודות המרכז של עולם הגשמי שהאדם עומד עליו, ומזמין לו לכל אדם מחשבה, דבור ומעשה לפי היום ולפי האדם ולפי המקום, ומלביש לו בהם רמזים כדי לקרבו לעבודתו... כי בכל הענינים ובכל המשא ומתן ובכל הדברים שבעולם שהשם יתברך מזמין לאדם בכל יום ויום, בכלם יש בהם רמזים פרטיים שהוא יתברך מרמז לו לאדם בכל פעם להתקרב אליו. וצריך להגדיל דעתו ולהסתכל על זה היטב (נד, ב):

4. ספר מסילת ישרים פרק ב - בביאור מדת הזהירות

...והרי זו מעין עצת פרעה הרשע שאמר (שמות ה): תכבד העבודה על האנשים וגו', שהיה מתכוין שלא להניח להם ריוח כלל לבלתי יתנו לב או ישימו עצה נגדו, אלא היה משתדל להפריע לבם מכל התבוננות... הוא מה שהנביא צווח ואומר (חגי א): שימו לבבכם על דרכיכם.

5. ספר מסילת ישרים פרק ג - בבאור חלקי הזהירות

הנה הרוצה לפקח על עצמו, שתיים הנה ההשקפות הצריכות לו: האחת, שיתבונן מהו הטוב האמיתי שיבחר בו האדם, והרע האמיתי שינוס ממנו. והשניה, על המעשים אשר הוא עושה ...

6. תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנ"א

רבי אליעזר אומר שוב יום אחד לפני מיתתך שאלו תלמידיו את רבי אליעזר וכי אדם יודע איזהו יום ימות אמר להן וכל שכן ישוב היום שמא ימות למחר ונמצא כל ימיו בתשובה:

6א. ספר הפלאה על כתובות - דף ס"ז עמוד א

וז"ש חז"ל "יזכור לו יום המיתה" ולא אמר יזכור לו המיתה אלא שיחשוב אולי היום יום המיתה ואיך יתגאה ואין שלטון ביום המות.

7. ספר בראשית פרק מב

(כח) ויאמר אל אחיו הושב פספי וגם הנה באמתחתי ויצא לפם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: (כט) ויבאו אל יעקב אביהם ארצה פנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר:

8. פלא יועץ ב עמ' תט

החי יתן אל לבו... כי גם עליו תעבר כוס המוות... יקברונו באמה על אמה שם תהא קבורתו ויהיו כלם ממהרים לחסותו בעפר...

ולא יאמר אדם: עוד חזון למועדהן אני בחור כארזים! ויצר הרע אומר שמח בחור בילדותך וכשיבואו ימי הזכנה – תשוב אל בורך. אף אתא אמור לו: המוות הולך בעולם בבחורים ובנערים... ועינינו רואות בחור בריא וחזק ופתאם יבא אידו: היום היינו ולמחר איננו...

8א. עין איה ברכות א עמוד 49

...כי אין לנו לתלות במקרה כל דבר שממנו נוכל לשאוב תועלת מוסרי המשלים את חסרונו... איך יעלה על לב איש נבון לאמר שיש דבר שאנו יכולין לשאוב ממנו השלמה מוסרית, ולא תעשה בכונה מהחכמה העליונה להועיל לנו לחיותינו בהשלמתינו האנושית האמיתית?

9. דעת תבונות נד

כי כך היא המדה ודאי, שאין לך מעשה קטן או גדול שאין תוכיות כוונתו לתיקון השלם...

9א. אורות הקדש ג עמוד רכב

יש תביעה פנימית בלב של אדם, שכל גילויי חייו צריכים שיהיה להם אופי נצחי, באופן שלא ייראו כלל מפני כל תמורה, א. ומכל כליון ואיבוד, והוא צועד בזה למעלה מעצמות הזמן... ומתוך ההשקפה, שהכל יש בכחו להפך לטוב עליון, נעשה האדם מיושב בדעתו, מקובל על הבריות, שמח בעולמו, ומקודש בקדושה עליונה, ומתהלך בארצות החיים, בכל המובנים, לפני ד' תמיד.

עע

2. רש"י על שמות פרק כח פסוק ד

ואפוד - לא שמעתי (שהוא לבוש) ולא מצאתי בברייתא פי' תבניתו. ולבי אומר לי שהוא חגור לו מאחוריו רחבו כרוחב גב איש כמין סינר שקורין פורצני"ט (שורץ) שחגורות השרות כשרוכבות על הסוסים. כך מעשהו מלמטה שנא' (ש"ב ו) ודוד חגור אפוד בד למדנו שהאפוד חגורה היא. האפוד עשוי כמין סינר של נשים רוכבות סוסים וחוגר אותו מאחוריו כנגד לבו למטה מאציליו...

8. תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל"א

אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם הודיעני ה' קצי. אמר לו... גזרה היא מלפני שאין מודיעין מדת ימיו של אדם. ואדעה מה חדל אני? אמר לו בשבת תמות. אמות באחד בשבת? אמר לו כבר הגיע מלכות שלמה בנד ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא. אמות בערב שבת? אמר לו כי טוב יום בחצריך מאלף. טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנד להקריב לפני על גבי המזבח.